

פרשת אחרי מות

ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא בכל עת אל הקודש מבית לפרוכת וגו' כי בענן אראה על הכפורת (טז, ב)

ולכאורה הרי ביום הכיפורים מותר לכ"ג ליכנס לקודש הקדשים, וא"כ היה מן הראוי לומר 'ואל יבוא בכל עת אלא בעשור לחודש'.

עוד יש לדקדק הא דסיימה התורה ואמרה 'כי בענן אראה על הכפורת', דמה ענין ענן זה לאיסור כניסה לקודש הקדשים.

ונראה דה"ק, 'כי בענן אראה על הכפורת', כלומר, דבשעה שהמחתה עומדת בפנים וענן הקטורת עולה מותר לבוא, ושפיר אתי לפ"ז דביוה"כ מותר לבוא.

עפ"ז מיושב, הא דהשבעו את הכ"ג בערב יוהכ"פ שאינו צדוקי, דלכאורה מה הוצרכו לשבועה זו, דממה נפשך, אם הוא צדוקי א"כ הרי אינם מודים בקידוש החודש, ואין יום זה יום הכיפורים, ובלא"ה אסור ליכנס דלשיטתם מתחייב מיתה בכך.

אך לפי המבואר ניחא שפיר, דכיון דסוף סוף איכא ענן הקטורת. א"כ אף אם אין זה יום הכיפורים היה מותר ליכנס, ולכך היו זקוקים להשביע את הכ"ג שאינו צדוקי.

מקור: חתם סופר